

Studiul 5

Conflictul dintre bine și rău continuă

Textul de memorat: „Și le-am istorisit cum mâna cea bună a Dumnezeului meu fusese peste mine și ce cuvinte îmi spusese împăratul. Ei au zis: «Să ne sculăm și să zidim!» Și s-au întărit în această hotărâre bună.” (Neemia 2:18)

Duminică

1. **1 Samuel 17:43-51**; 43. Filisteanul a zis lui David: "Ce! sunt câine, de vii la mine cu toiège?" Și, după ce l-a blestemat pe dumnezeii lui, 44. a adăugat: "Vino la mine, și-ți voi da carnea ta păsărilor cerului și fiarelor câmpului." 45. David a zis filisteanului: "Tu vii împotriva mea cu sabie, cu sulită și cu pavăză; iar eu vin împotriva ta în Numele Domnului oștirilor, în Numele Dumnezeului oștirii lui Israel, pe care ai ocărât-o. 46. Astăzi Domnul te va da în mâinile mele, te voi doborî și-ți voi tăia capul; astăzi voi da stârvurile taberei filistenilor păsărilor cerului și fiarelor pământului. Și tot pământul va ști că Israel are un Dumnezeu. 47. Și toată mulțimea aceasta va ști că Domnul nu mântuiește nici prin sabie, nici prin sulită. Căci biruința este a Domnului. Și El vă dă în mâinile noastre." 48. Îndată ce filisteanul a pornit să meargă înaintea lui David, David a alergat pe câmpul de bătaie înaintea filisteanului. 49. Și-a vârât mâna în traistă, a luat o piatră și a aruncat-o cu praștia; a lovit pe filistean în frunte, și piatra a intrat în fruntea filisteanului, care a căzut cu fața la pământ. 50. Astfel, cu o praștie și cu o piatră, David a fost mai tare decât filisteanul; l-a trântit la pământ și l-a omorât, fără să aibă sabie în mână. 51. A alergat, s-a oprit lângă filistean, i-a luat sabia, pe care i-a scos-o din teacă, l-a omorât și i-a tăiat capul. Filistenii, când au văzut că uriașul lor a murit, au luat-o la fugă.

2 Samuel 11:1-17; 1. În anul următor, pe vremea când porneau împărații la război, David a trimis pe loab, cu slujitorii lui și tot Israelul, să pustiască țara lui Amon și să împresoare Raba. Dar David a rămas la Ierusalim.

2. Într-o după amiază spre seară, David s-a sculat de pe pat; și pe când se plimba pe acoperișul casei împărătești, a zărit de acolo o femeie care se scălda și care era foarte frumoasă la chip.

3. David a întrebat cine este femeia aceasta, și i-au spus: "Este Bat-Șeba, fata lui Eliam, nevasta lui Urie, hetitul."

4. Și David a trimis niște oameni s-o aducă. Ea a venit la el, și el s-a culcat cu ea. După ce s-a curățat de necurăția ei, ea s-a întors acasă.

5. Femeia a rămas însărcinată și a trimis vorbă lui David, zicând: "Sunt însărcinată."

6. Atunci David a trimis următoarea poruncă lui loab: "Trimite-mi pe Urie, hetitul." Și loab a trimis pe Urie la David.

7. Urie a venit la David, care l-a întrebat despre starea lui loab, despre starea poporului și despre mersul războiului.

8. Apoi David a zis lui Urie: "Coboară-te acasă și spală-ți picioarele." Urie a ieșit din casa împărătească și a fost urmat de un dar din partea împăratului.

9. Dar Urie s-a culcat la poarta casei împărătești, cu toți slujitorii stăpânului său, și nu s-a coborât acasă la el.

10. Au dat de știre lui David despre aceasta și i-au spus: "Urie nu s-a coborât la el acasă." Și David a zis lui Urie: "Nu vii tu oare din călătorie? Pentru ce nu te-ai coborât acasă?"

11. Urie a răspuns lui David: "Chivotul și Israel și Iuda locuiesc în corturi, domnul meu loab și slujitorii domnului meu sunt tăbărâți în câmp, și eu să intru în casă să mănânc și să beau și să mă culc cu nevasta mea! Viu ești tu și viu este sufletul tău, că nu voi face lucrul acesta."
12. David a zis lui Urie: "Mai rămâi și astăzi aici, și mâine îți voi da drumul." Și Urie a rămas la Ierusalim în ziua aceea și a doua zi.
13. David l-a poftit să mănânce și să bea cu el și l-a îmbătat; și seara Urie a ieșit și s-a culcat cu slujitorii stăpânului său, dar nu s-a coborât acasă.
14. A doua zi dimineața, David a scris o scrisoare lui loab și a trimis-o prin Urie.
15. În scrisoarea aceasta scria: "Puneți pe Urie în locul cel mai greu al luptei și trageți-vă înapoi de la el, ca să fie lovit și să moară."
16. loab, împresurând cetatea, a pus pe Urie în locul pe care-l știa apărat de ostași viteji.
17. Oamenii din cetate au făcut o ieșire și s-au bătut împotriva lui loab; au căzut mulți din popor, din slujitorii lui David, și a fost ucis și Urie, hetitul.

Luni

2. **1 Împărați 18:21-39**; 21. Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis: "Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal!" Poporul nu i-a răspuns nimic.
22. Și Ilie a zis poporului: "Eu singur am rămas din prorocii Domnului, pe când proroci ai lui Baal sunt patru sute cincizeci.
23. Să ni se dea doi junci. Ei să-și aleagă un junc, pe care să-l taie în bucăți și să-l pună pe lemne, fără să pună foc. Și eu voi pregăti celălalt junc și-l voi pune pe lemne, fără să pun foc.
24. Apoi voi să chemați numele dumnezeului vostru; și eu voi chema Numele Domnului. Dumnezeu care va răspunde prin foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu. Și tot poporul a răspuns și a zis: "Bine!"
25. Ilie a zis prorocilor lui Baal: "Alegeți-vă un junc din cei doi, pregătiți-l voi întâi, căci sunteți mai mulți, și chemați numele dumnezeului vostru; dar să nu puneți foc."
26. Ei au luat juncul pe care li l-au dat și l-au pregătit. Și au chemat numele lui Baal, de dimineață până la amiază, zicând: "Baale, auzi-ne!" Dar nu s-a auzit nici glas, nici răspuns. Și săreau împrejurul altarului pe care-l făcuseră.
27. La amiază, Ilie și-a bătut joc de ei și a zis: "Strigați tare, fiindcă este Dumnezeu; se gândește la ceva, sau are treabă, sau este în călătorie, sau poate că doarme, și se va trezi."
28. Ei au strigat tare și, după obiceiul lor, și-au făcut tăieturi cu săbiile și cu sulițele, până ce a curs sânge pe ei.
29. Când a trecut amiaza, au aiurit până în clipa când se aducea jertfa de seară. Dar nu s-a auzit nici glas, nici răspuns, nici semn de luare aminte.
30. Ilie a zis atunci întregului popor: "Apropiați-vă de mine!" Tot poporul s-a apropiat de el. Și Ilie a dres altarul Domnului care fusese sfărâmat.
31. A luat douăsprezece pietre, după numărul semințiilor fiilor lui Iacov, căruia Domnul îi zisese: "Israel îți va fi numele"
32. și a zidit cu pietrele acestea un altar în Numele Domnului. A făcut împrejurul altarului un șanț, în care încăpeau două măsuri de sămânță.
33. A așezat apoi lemnele, a tăiat juncul în bucăți și l-a pus pe lemne. Apoi a zis: "Umpleți patru vedre cu apă și vărsați-le pe arderea de tot și pe lemne." Și au făcut așa.
34. Apoi a zis: "Mai faceți lucrul acesta o dată." Și l-au făcut încă o dată. Apoi a zis: "Mai faceți-l și a treia oară." Și l-au făcut și a treia oară.
35. Apa curgea în jurul altarului, și au umplut cu apă și șanțul.
36. În clipa când se aducea jertfa de seară, prorocul Ilie s-a apropiat și a zis: "Doamne Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta.

37. Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă, pentru ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu, și să le întorci astfel inima spre bine!"
38. Atunci a căzut foc de la Domnul și a mistuit arderea de tot, lemnele, pietrele și pământul, și a supt și apa care era în șanț.
39. Când a văzut tot poporul lucrul acesta, au căzut cu fața la pământ și au zis: "Domnul este adevăratul Dumnezeu! Domnul este adevăratul Dumnezeu!"

Martți

3. **2 Împărați 19:21-34;** 21. Iată cuvântul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui: "Fecioara, fiica Sionului, te disprețuiește și râde de tine; fata Ierusalimului dă din cap după tine.
22. Pe cine ai batjocorit și ai ocărât tu? Împotriva cui ai ridicat glasul? Și împotriva cui ți-ai ridicat ochii? Împotriva Sfântului lui Israel!
23. Prin solii tăi ai batjocorit pe Domnul și ai zis: "Cu mulțimea carelor mele am suit vârful munților, coastele Libanului! Voi tăia cei mai înalți cedri ai lui, cei mai frumoși chiparoși ai lui și voi atinge creasta lui cea mai înaltă, pădurea lui care este ca o grădină de poame;
24. am săpat și am băut ape străine, și voi seca cu talpa picioarelor mele toate râurile Egiptului."
25. N-ai auzit că Eu de mult am pregătit aceste lucruri și că le-am hotărât din vremurile vechi? Acum însă am îngăduit să se împlinească și să prefaci cetăți întărite în mormane de dărâmături.
26. Locuitorii lor sunt neputincioși, îngroziți și înmărmuriți; au ajuns ca iarba de pe câmp și ca verdeața fragedă, ca iarba de pe acoperișuri și ca grâul care se usucă înainte de a-i da spicul.
27. Dar știi când stai jos, când ieși și când intri și când ești furios împotriva Mea.
28. Pentru că ești furios împotriva Mea și pentru că trufia ta a ajuns până la urechile Mele, de aceea voi pune belciugul Meu în nările tale și zăbala Mea între buzele tale, și te voi face să te întorci pe drumul pe care ai venit.
29. Acesta să-ți fie semnul: Anul acesta veți mânca ce crește de la sine, și al doilea an ce va răsări din rădăcinile rămase; dar în al treilea an veți semăna, veți secera, veți sădi vii și veți mânca din rodul lor.
30. Rămășița din casa lui Iuda, ce va mai rămâne, va prinde iarăși rădăcini dedesubt, și deasupra va da rod.
31. Căci din Ierusalim va ieși o rămășiță, și din muntele Sionului cei scăpați. Iată ce va face râvna Domnului oștirilor."
32. De aceea, așa vorbește Domnul asupra împăratului Asiriei: "Nu va intra în cetatea aceasta, nici nu va arunca săgeți în ea, nu va sta înaintea ei cu scuturi și nu va ridica întărituri de șanțuri împotriva ei.
33. Se va întoarce pe drumul pe care a venit și nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul.
34. Căci Eu voi ocroti cetatea aceasta ca s-o mântuiesc, din pricina Mea și din pricina robului Meu David."

Miercuri

4. **Estera 3:8-11;** 8. Atunci Haman a zis împăratului Ahașveroș: "În toate ținuturile împărăției tale este risipit un popor deosebit între popoare, care are legi deosebite de ale tuturor popoarelor și nu ține legile împăratului. Nu este în folosul împăratului să-l lase liniștit.
9. Dacă împăratul găsește cu cale, să se scrie o poruncă pentru ca ei să fie nimiciți, și eu voi cântări zece mii de talanți de argint în mâinile slujbașilor, ca să-i ducă în vistieria împăratului."
10. Împăratul și-a scos inelul din deget și l-a dat lui Haman, fiul lui Hamedata, agaghitul, vrăjmașul iudeilor.

11. Și împăratul a zis lui Haman: "Îți dăruiesc și argintul și pe poporul acesta; fă cu el ce vei voi."

Joi

5. **Neemia 1;** 1. Istorisirea lui Neemia, fiul lui Hacalia. În luna Chișleu, în al douăzecilea an, pe când eram în capitala Susa,
2. a venit Hanani, unul din frații mei, și câțiva oameni din Iuda. I-am întrebat despre iudeii scăpați care mai rămăseseră din robie și despre Ierusalim.
3. Ei mi-au răspuns: "Cei ce au mai rămas din robie sunt acolo în țară, în cea mai mare nenorocire și ocară; zidurile Ierusalimului sunt dărâmate, și porțile sunt arse de foc."
4. Când am auzit aceste lucruri, am șezut jos, am plâns și m-am jelit multe zile. Am postit și m-am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor
5. și am zis: "Doamne Dumnezeul cerurilor, Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu care ții legământul Tău și ești plin de îndurare față de cei ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale!
6. Să ia aminte urechea Ta, și ochii să-Ți fie deschiși: ascultă rugăciunea pe care Ți-o face robul Tău acum, zi și noapte, pentru robii Tăi, copiii lui Israel, mărturisind păcatele copiilor lui Israel, păcatele făcute de noi împotriva Ta; căci eu și casa tatălui meu am păcătuit.
7. Te-am supărat și n-am păzit poruncile Tale, legile și orânduirile pe care le-ai dat robului Tău Moise.
8. Adu-Ți aminte de cuvintele acestea pe care le-ai dat robului Tău Moise să le spună: "Când veți păcătui, vă voi risipi printre popoare;
9. dar, dacă vă veți întoarce la Mine și dacă veți păzi poruncile Mele și le veți împlini, atunci, chiar dacă veți fi izgoniți la marginea cea mai depărtată a cerului, de acolo vă voi aduna și vă voi aduce iarăși în locul pe care l-am ales ca să locuiască Numele Meu acolo."
10. Ei sunt robii Tăi și poporul Tău pe care l-ai răscumpărat prin puterea Ta cea mare și prin mâna Ta cea tare.
11. Ah! Doamne, să ia aminte urechea Ta la rugăciunea robului Tău și la rugăciunea robilor Tăi, care vor să se teamă de Numele Tău! Dă astăzi izbândă robului Tău și fă-l să capete trecere înaintea omului acestuia!" Pe atunci eram paharnicul împăratului.

Daniel 9:4-19; 4. Iosua, Bani, Cadmiel, Șebania, Buni, Șerebia, Bani și Chenani s-au suit pe scaunul leviților și au strigat cu glas tare către Domnul Dumnezeul lor.

5. Și leviții, Iosua, Cadmiel, Bani, Hașabnia, Șerebia, Hodia, Șebania și Petahia au zis: "Sculați-vă și binecuvântați pe Domnul Dumnezeul vostru, din veșnicie în veșnicie! "Binecuvântat să fie Numele Tău cel slăvit, care este mai presus de orice binecuvântare și de orice laudă!

6. Tu, Doamne, numai Tu ai făcut cerurile, cerurile cerurilor și toată oștirea lor, și pământul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce cuprind ele. Tu dai viață tuturor acestor lucruri, și oștirea cerurilor se închină înaintea Ta.

7. Tu, Doamne Dumnezeule, ai ales pe Avram, l-ai scos din Ur din Haldeea și i-ai pus numele Avraam.

8. Tu ai găsit inima lui credincioasă înaintea Ta, ai făcut legământ cu el și ai făgăduit că vei da seminței lui țara canaaniților, hetitilor, amoriților, fereziților, iebusiților și ghirgasiților. Și Ți-ai ținut cuvântul, căci ești drept.

9. Tu ai văzut necazul părinților noștri în Egipt și le-ai auzit strigătele la Marea Roșie.

10. Ai făcut semne și minuni împotriva lui faraon, împotriva tuturor slujitorilor lui și împotriva întregului popor din țara lui, pentru că știai cu câtă îngâmfare se purtaseră față de părinții noștri, și Ți-ai arătat slava Ta cum se vede astăzi.

11. Ai despărțit marea înaintea lor, și au trecut pe uscat prin mijlocul mării: dar ai prăbușit în adânc, ca o piatră în fundul apelor, pe cei ce-i urmăreau.

12. I-ai călăuzit ziua printr-un stâlp de nor, și noaptea printr-un stâlp de foc care le lumina drumul pe care aveau să-l urmeze.

13. Te-ai coborât pe muntele Sinai, le-ai vorbit din înălțimea cerurilor și le-ai dat porunci drepte, legi adevărate, învățături și orânduiri minunate.

14. Le-ai făcut cunoscut Sabatul Tău cel sfânt și le-ai dat prin robul Tău Moise, porunci, învățături și o Lege.

15. Le-ai dat, de la înălțimea cerurilor, pâine când le era foame și ai scos apă din stâncă atunci când le era sete. Și le-ai spus să intre în stăpânirea țării pe care juraseși că le-o vei da.

16. Dar părinții noștri s-au îngâmfat și și-au înțepenit grumazul. N-au urmat poruncile Tale, 17. n-au vrut să asculte și au dat uitării minunile pe care le făcuseși pentru ei. Și-au înțepenit grumazul; și, în răzvrătirea lor, și-au pus o căpetenie ca să se întoarcă în robia lor. Dar Tu, Tu ești un Dumnezeu gata să ierți, îndurător și milostiv, încet la mânie și bogat în bunătate. Și nu i-ai părăsit,

18. nici chiar atunci când și-au făcut un vițel turnat și au zis: "Iată Dumnezeul tău care te-a scos din Egipt!", și s-au dedat la mari ocări față de Tine.

19. În îndurarea Ta fără margini, nu i-ai părăsit în pustiu, și stâlpul de nor n-a încetat să-i călăuzească ziua pe drum, nici stâlpul de foc să le lumineze noaptea drumul pe care aveau să-l urmeze.

6. **Neemia 2:16-18;** 16. Dregătorii nu știau unde fusesem și ce făceam. Până în clipa aceea nu spusese nimic iudeilor, nici preoților, nici mai marilor, nici dregătorilor, nici vreunui din cei ce vedeau de treburi.

17. Le-am zis atunci: "Vedeți starea nenorocită în care suntem! Ierusalimul este dărâmat, și porțile sunt arse de foc. Veniți să zidim iarăși zidul Ierusalimului și să nu mai fim de ocară!"

18. Și le-am istorisit cum mâna cea bună a Dumnezeului meu fusese peste mine și ce cuvinte îmi spusese împăratul. Ei au zis: "Să ne sculăm și să zidim!" Și s-au întărit în această hotărâre bună.